

KOŘISTNÍ SLUŽBA

Major Miroslav Chváta

Využití kořistního materiálu bylo v praxi ověřeno v průběhu Velké vlastenecké války. Se vzrůstající úlohou ukořistěného materiálu jako zdroje zásobování vojsk vznikla i nutnost vytvořit speciální služby pro sběr, evidenci, ochranu a odsun ukořistěného materiálu.

Byly vytvořeny potřebné speciální orgány a jednotky kořistní služby, které se velkou měrou podílely na plynulém zásobování vojsk.

Je pravděpodobné, že při použití nové bojové techniky a nového způsobu boje bude množství kořistního materiálu podstatně vyšší a způsob jeho zajištění, prověření, shromáždění, roztřídění, odsunu a využití bude klást značně vyšší požadavky na činnost příslušných orgánů.

Těžiště činnosti kořistní služby se přesune z vojsk prvního sledu na druhé a další sledy a orgány MNO. Rychlá tempa operací budou ztěžovat sběr kořisti prostředky útvarů a svazků.

Vzroste význam využití kořisti na cizím (nepřátelském) území, zvláště pokud jde o provozuschopné výrobní a opravárenské kapacity, sklady zásob, dopravní prostředky, pohonné hmoty a potraviny.

Okamžitá použitelnost ukořistěného materiálu bude ovlivněna možností úmyslného zamoření a tím bude omezena i možnost využití tohoto materiálu jednotkami 1. sledu, neboť tyto jednotky nebudou mít prostředky k prověření nezávadnosti.

Vhodné a včasné využití ukořistěného materiálu, odsuny a opravy poškozené techniky nabývají za současných bojových podmínek zvláštní důležitosti a proto organizaci, řízení a činnosti kořistní služby je třeba věnovat náležitou pozornost.

Kořistní materiál je jedním ze zdrojů zásobování vojsk. Předpokládané množství kořisti značně zvyšuje materiální zásoby armády a snižuje centralizovaný přísun materiálu z týlu.

Za kořist je nutno považovat veškerý vojenský materiál a vojenská polní zaří-

zení zanechané protivníkem na bojišti, dále materiál civilního charakteru, který protivník využíval třeba i přechodně k zabezpečení bojové činnosti (žel. vagóny, lokomotivy apod.).

Jsem toho názoru, že na nepřátelském území je možno považovat za kořist i zásoby surovin, polotovarů a hotových výrobků, výrobní a opravárenské závody, které jsou na území obsazeném vlastními vojsky a kterých lze jakoukoliv formou využít ve prospěch vlastních ozbrojených sil a vojsk spojenců.

Za kořist není možno považovat osobní majetek, sloužící k uspokojení nejnútnejších potřeb občanů okupovaného území.

Posláním kořistní služby je zajistit v době co nejkratší, co největší množství materiálu zanechaného bojujícími vojsky nepříteli na bojišti, nebo získaného bojovou činností na nepřátelském území. Kořistní služba se musí zvláště zaměřovat na získání nových druhů bojové techniky, automobilní techniky (dopravních prostředků), pohonných hmot, potravin a ostatních druhů vojenského materiálu a zařízení.

Všechn kořistní materiál, získaný na bojišti, je nutno považovat za podezřelý a před jeho použitím musí být podroben potřebnému zkoumání.

Neznámý vojenský materiál používaný nepřítelem, který jím nebyl zničen a zůstal na bojišti, by měla kořistní služba zajistit a podat neprodleně hlášení nadřízenému orgánu. Povinností kořistní služby by mělo rovněž být okamžité podávání hlášení vyšším orgánům, při nalezání vojenské dokumentace nepříteli. Dokumentaci zanechanou nepřítelem na bojišti, kterou používal pro řízení boje (mapy, bojové dokumenty apod.) odevzdává kořistní služba ihned příslušným štábům.

Podle charakteru kořistního neznámého materiálu je nutno, aby jednotliví náčelníci (velitelé) druhů vojsk zajistili prozkoumání materiálu příslušnými odborníky, aby získané poznatky mohly být co nejdříve využity vlastními vojsky, nebo ve vlastním týlu.

K zajištění soustředění kořistního materiálu a potřebné manipulace s ním, by měla kořistní služba zřizovat podle potřeby kořistní sklady, všeobecná shromaždiště nebo shromaždiště jednotlivých druhů materiálů. Jako shromaždiště nebo kořistních skladů je třeba využívat především míst, kde bylo nalezeno velké množství kořistního materiálu. Sem pak přisunovat ostatní menší množství kořisti. Na shromaždištích pak třídít, určovat možnost upotřebení, vést evidenci a připravovat odsun do týlu. Materiál je nutno třídít především na zamořený a nezamořený.

Shromaždiště materiálu je nejvýhodnější zřizovat blízko přisunových (odsunových) cest, nebo komunikační sítě na ně navazující, aby mohlo být využito vozidel vracějících se do týlu. Nejlépe by bylo zřizovat tato shromaždiště poblíž železničních stanic. Shromažďování kořistního materiálu by mělo být povinností kořistních jednotek, kterým by se mělo umožnit využívat pro sběr materiálu zajatců a civilního obyvatelstva. Rovněž střežení kořist-

ního materiálu na shromaždištích by organizovala kořistní služba vlastními jednotkami.

Rozkrádání, ničení a nezákonné využívání kořisti i vlastního materiálu sebraného na bojišti a obsazeném území nepřítelů jednotlivcem nebo skupinou osob musí být považováno za rozkrádání socialistického vlastnictví a proti viníkům zavedeno trestní stíhání.

Veškeré hodnoty strategického a národohospodářského významu (strategické suroviny, velké závody, technická dokumentace, vynálezy, patenty, cizí měna, drahé kovy apod.), kterých vlastní vojska nemohou využít k zabezpečení své bojové činnosti, by rovněž zajišťovala kořistní služba na příslušném stupni velení a hlásila a předávala je zmocněným orgánům státní správy.

Na základě rozboru by bylo vhodné dělit válečnou kořist na:

- a) kořist vojenského charakteru,
- b) kořist národohospodářského charakteru,
- c) kořist ostatní.

Kořist vojenského charakteru

Za kořist vojenského charakteru považujeme především vojenský materiál a rovněž stabilní či pojízdná opravárenská, dílenská a jiná vojenská zařízení používaná nepřítelem ve válce, která vlastní vojska ukořistila nepříteli na bojišti, nebo na jiných místech.

U vojenského materiálu jde o všechny druhy výzbroje, bojové techniky, munice, pohonných hmot a mazadel, potravin, pneumatik, dopravních prostředků a ostatní druhy vojenského materiálu a zásob včetně náhradních dílů, vše přímo používané pro potřeby bojujících vojsk. Pokud používají vlastní jednotky ke krytí svých potřeb a zabezpečení bojové činnosti materiálu spotřebního charakteru jako např. cement, dřevo, hutní výrobky, zdravotnický materiál, chemikálie, textil, palivo, papír, různé stavební materiály, prostředky protipožární ochrany apod., je nutno jej chápat a zacházet s ním jako

s vojenským materiálem. Jinak ve svém celku, hlavně značné množství ukořistěného spotřebního materiálu, který nelze vlastními vojsky využít, by měly patřit do kořisti národohospodářského charakteru.

Ke stabilním či pojízdným opravárenským, dílenským a jiným vojenským zařízením patří především dělostřelecké, tankové, automobilní, letecké, ženíjní, spojovací, tylové a jiné vojenské opravárenské závody, základny, dílny apod., které nepřítel přímo používal k zabezpečování provozu, oprav a údržby vojenské techniky a které byly i organizačně začleněny k vojenským orgánům nepřítelů.

O využití této kořisti by měli předkládat náčelníci příslušných vojskových složek hlášení, s uvedením množství kořisti vzaté do příjmu a množství spotřebované kořisti. Všechna ostatní kořist vojenského charakteru by měla podléhat řízení kořistní služby.

Kořist národohospodářského charakteru

Při posuzování hodnot národohospodářského charakteru (zda spadají do kořisti), je třeba vycházet z toho, že součástí válečného potenciálu je i potenciál ekonomický, který vytváří přímo nebo

nepřímo podmínky k válce. Z toho vyplývá, že všechny materiální hodnoty tvořící součást válečného ekonomického potenciálu nepřítelů jsou kořisti a měly by podléhat kořistní službě. Jde např. o:

— zásoby surovin zejména strategických, potravin, pohonných hmot, paliv, léků apod.;

— zásoby hotových a rozpracovaných výrobků zbrojního i nezbrojního charakteru;

- výrobní plochy a zařízení;
- telekomunikační prostředky;
- dopravní prostředky a zařízení;
- doly, přírodní zásoby surovin atd.

Kořist národohospodářského charakteru budou využívat vlastní vojska přímo jen v malém rozsahu, nebo v časově omezené době. Povolení k použití, pokud slouží zabezpečení bojové činnosti vojsk, jejich doplňování některými materiály, zejména spotřebního charakteru, zabezpečení oprav poškozené techniky, vybudování spojení, zajištění dopravy apod., by měl na návrh příslušných funkcionářů dávat velitel svazu. Pokud se bude využívat těchto hodnot získaných kořistí, je třeba toto použití evidovat a materiál přidělovat jen k úhradě předepsaných norem.

Povinností vlastních vojsk by mělo být co nejvíce šetřit veškeré hodnoty národohospodářského charakteru, pokud není nebezpečí jejich zpětného získání nepřitelem, aby jich bylo možno plně využít k dalšímu zabezpečení potřeb vojsk, vlastního národního hospodářství, popřípadě potřeb obyvatelstva okupovaného území.

Vojsková kořistní služba by měla zabezpečovat, soustřeďovat, třídit a evidovat jen tu část, kterou je možno použít k přímému doplňování a materiálně technickému zabezpečení vojsk.

Údaje o výskytu ostatních hodnot by předávala orgánům zajišťujícím kořist národohospodářského charakteru.

Těmto orgánům by též předávala zásoby, kterých se mělo původně využít přímo ve prospěch bojujících vojsk, avšak vzhledem k rychlému postupu operací, získání výhodnějších zdrojů apod., není účelné zatěžovat vojskovou část kořistní služby jejich ochranou.

Organizační struktura a systém řízení kapitalistického hospodářství je do značné míry odlišný proti struktuře socialistických států a po určitou dobu nebude ji možno přizpůsobit vlastním podmínkám.

Tento stav vyvolává nutnost vytvořit zvláštní orgány, které by navzájem tyto otázky sladily.

Orgány kořistní služby národohospodářského charakteru by měly řešit zejména tyto úkoly:

1. Znat ekonomické zdroje protivníka pokud možno již v míru.

2. Za války zabezpečit důsledný průzkum hospodářsky důležitých zdrojů a prostředků na obsazeném území. K tomu především využívat údajů předaných vojskovou kořistní službou.

3. Organizovat zvláštní průzkum, který by byl schopen ohodnotit kořist nejen po stránce věcné, ale též z hlediska okamžitých potřeb vlastního válečného hospodářství, zabezpečení vlastního válečné potřeby, nebo nezbytně nutných potřeb vlastního obyvatelstva i obyvatelstva obsazených území.

4. Zabezpečit, aby nedošlo ke zbytečnému zničení, poškození, znehodnocení nebo spotřebování získaných hodnot.

Průzkum kořisti národohospodářského charakteru by měly řídit vojenské orgány v úzké součinnosti s hospodářskými orgány vlastního státu.

Tento průzkum by se měl zaměřit především na průzkum zásob a zdrojů surovin materiálu a hotových výrobků a na průzkum zachovaných výrobních a opravárenských kapacit. O získaných údajích by bylo vhodné vést operativní evidenci, jejíž údaje předávat příslušným orgánům hospodářského řízení k dalšímu vyhodnocení.

Otázku využití získané kořisti národohospodářského charakteru by orgány kořistní služby v zásadě neřešily. Jejich povinností by bylo znát situaci ve vlastním hospodářství tak, aby mohly urychleně oznamovat na příslušná místa údaje o získané kořisti.

Využití kořisti národohospodářského charakteru ve vzájemné vazbě na ostatní hospodářské prostředky by měly řešit ústřední orgány určené pro řízení národního hospodářství za války.

V zásadě by mělo být povoleno, aby této kořisti, zejména zásob, bylo možno v nezbytně nutné míře použít pro uspokojení životních potřeb obyvatelstva okupovaného území.

Současně se zajištěním kořisti národohospodářského charakteru by se nemělo zapomenout také na to, aby byly zajištěny též příslušné evidenční doklady. Nebudou-li tyto evidenční doklady získány, nebo v důsledku změny stavu budou nepoužitelné, pak by bylo účelné zavést

novou evidenci získané kořisti, nejlépe při předávání kořisti příslušným ochraňovatelům. Zpravidla by to byly u velkých zásob surovin orgány správy státních hmotných rezerv a u výrobních, provozních a jiných podniků, příslušná ministerstva a národní podniky do jejichž působnosti budou tyto podniky, nacházející se na okupovaném území, předány.

Ostatní kořist

Pod pojmem „ostatní kořist“ lze zahrnout takový materiál a předměty, které mají peněžní, historickou nebo vědeckou hodnotu a u nichž je předpoklad možnosti využití našimi státními, nebo vojenskými

U podniků, které zůstanou v řízení vojenské správy, by zajišťoval jejich hospodářské převzetí příslušný velitel.

Pokud to vlastní národohospodářská situace dovoluje, je nutno zachovat v osvobozeném území národohospodářské hodnoty, které by umožnily poskytnout obyvatelstvu možnosti obživy vlastní prací.

orgány. Půjde hlavně o peníze, zlato a ostatní drahé kovy, cenné papíry, různé archivní materiály, technickou a vědeckou dokumentaci, nové objevy a vynálezy a jiné cennosti.

Úkoly a organizace kořistní služby

Bojové útvary a svazky nebude možno v soudbojích bojových podmínkách zatěžovat kořistní službou v plném rozsahu, ale domnívám se, že je nebude možno vzhledem ke vzrůstající úloze kořistního materiálu a bojové techniky rovněž od tohoto úkolu úplně oprostit.

Vzhledem k předpokládanému značnému množství různých druhů materiálu a bojové techniky zanechané nepřítelem na bojišti a ve spojitosti se vzrůstající úlohou tohoto materiálu jako zdroje zásobování a zabezpečení vojsk, by bylo účelné mít na jednotlivých stupních velení orgány pro organizaci průzkumu, ochrany, shromažďování a odsunů ukořistěného materiálu, jeho evidenci a podávání příslušných hlášení.

Kořistní služba by měla plnit především tyto úkoly:

- plánovat činnost kořistní služby pro připravovanou operaci a dávat požadavky na kořistní průzkum v prostorech nastávající bojové činnosti vojsk;
- organizovat kořistní průzkum;
- podávat hlášení o zjištěné kořisti, jejím druhu a množství;
- organizovat zajištění a střežení kořistního materiálu;
- vyhledávat prostory vhodné pro shromažďování kořistního materiálu;
- zabezpečit všestrannou prověrku nezávadnosti kořistního materiálu ve spolupráci s chemickým vojskem, ženijním vojskem a zdravotnickou službou;
- zjišťovat možnosti použití kořisti a navrhnout vhodná opatření k jejímu využití;

— organizovat a shromažďovat kořist na určených místech;

— vést evidenci kořistního materiálu zanechaného na bojišti;

— podle rozhodnutí nadřízených orgánů předávat materiál vojskům k dalšímu použití;

— sbírat a shromažďovat železný šrot, barevné kovy a jiný materiál;

— zajišťovat neznámou vojenskou výzbroj a bojovou techniku, hlásit její nálezy a úzce spolupracovat s příslušnými odborníky při prozkoumávání tohoto materiálu;

— zajišťovat, chránit a vést evidenci ukořistěných peněžních prostředků, drahých kovů, cenných papírů, vynálezů, patentů, dokumentů apod.;

— organizovat zajištění hospodářsky důležitých materiálů zjištěných na území nepřítele;

— organizovat odsun materiálu, který není možno využít bojujícími vojsky;

— úzce spolupracovat s náčelníky druhů vojsk a služeb, místními veliteli a orgány lidosprávy;

— uskutečňovat politickovychovnou práci s cílem zamezit zneužívání kořistního materiálu k osobnímu obohacení.

U útvaru by měl odpovídat za plnění úkolů kořistní služby velitel.

Nejvhodnějším orgánem pro zajišťování úkolů a podávání příslušných hlášení je zástupce velitele pro tyl.

Speciální kořistní jednotku by nebylo nutno u útvaru vytvářet. V případě nutnosti by velitel vyčlenil nezbytný počet vojáků a prostředků z počtů organických jednotek.

Útvar by měl plnit asi tyto úkoly:

- průzkum bojiště s cílem získat kořistní materiál a bojovou techniku, kterou je povoleno u útvaru použít;

- zajistit, aby bojující jednotky hlásily štábu útvaru každé zjištění a nález nepřátelského materiálu a bojové techniky s důrazem na zbraně hromadného ničení, raketové prostředky, neznámou bojovou techniku, dopravní prostředky, ženíjní stroje a větší množství všech druhů ostatního vojenského materiálu a bojové techniky;

- v denním hlášení uvádět místo, druh a přibližné množství zjištěného kořistního materiálu a bojové techniky;

- ukořistěné dokumenty a hlášení o nových neznámých druzích bojové techniky odesílat ihned nadřízenému velitelství.

U svazku by měl za úkoly kořistní služby odpovídat velitel.

Úkoly a příslušná hlášení by měl organizovat zástupce velitele pro týl. Ke štábu týlu by bylo účelné organizačně začlenit speciálního orgána, který by plnil úkoly kořistní služby podle nařízení zástupce velitele pro týl.

Rovněž u svazku by nebylo nutné organizovat speciální kořistní jednotku. V nutných případech by velitel svazku vyčlenil potřebný počet vojáků z počtu vlastních jednotek.

Svazek by měl obdobné úkoly jako útvar, rozšířené o povinnost:

- shrnutá hlášení od útvarů denně předkládat v nařízených lhůtách nadřízenému velitelství;

- v případě ukořistění zbraní hromadného ničení, nebo velkého množství zvláště důležitých materiálů organizovat jejich střežení až do doby jejich předání nadřízeným orgánům.

Na stupni svaz by měly být pro úkoly kořistní služby vytvořeny speciální řídicí a výkonné orgány, které by kromě úkolů uvedených u svazku dále zajišťovaly:

- operativní evidenci ukořistěného materiálu s důrazem na místa nálezů, druh a množství;

- organizaci dodatečného průzkumu bojiště;

- organizaci průzkumu nezávadnosti kořisti se zaměřením na ty druhy materiálu a bojové techniky, které je možno ihned využít bojujícími vojsky;

- vyhodnocení ukořistěného materiálu a podání návrhů na jeho možné využití;

- organizaci střežení ukořistěného materiálu;

- podle situace a pokynů nadřízených orgánů, soustředění důležitého materiálu a bojové techniky schopné okamžitého použití vlastními vojsky, na určená shromaždiště;

- označování zamořeného, k použití nezpůsobilého materiálu.

Pojednám krátce ještě o dvou důležitých úkolech, které by měly organizovat a plnit orgány kořistní služby, a které budou mít podstatný vliv na splnění požadavků, kladených na kořistní službu. Je to otázka kořistního průzkumu a otázka střežení a soustřeďování kořistního materiálu.

Kořistní průzkum

Kořistní průzkum by měl být vyslán za účelem zjištění kořistního materiálu, jeho přibližného množství a druhu. Organizoval by se silami a prostředky kořistní služby. Na velitelských stupních, u kterých nejsou organizovány kořistní jednotky, by byl kořistní průzkum vyslán jen výjimečně, většinou za účelem získání kořistního materiálu pro potřebu vlastních jednotek.

Všeobecný kořistní průzkum by měly organizovat a uskutečňovat všechny orgány kořistní služby s úkolem zjistit místo a druh kořisti, její množství a stav, stav cest, mostů, možnosti soustředění a manipulace s kořistí apod.

Odborný kořistní průzkum pak organizovat podle potřeby s cílem

- získat speciální druhy kořistního materiálu;

- zjistit technický stav a použitelnost jednotlivých druhů bojové techniky;

- zjistit druh a množství speciální kořisti;

- určit stupeň zamoření skladů, úseků (objektů) chemickými nebo radioaktivními látkami, zaminované objekty, možnosti jejich odmoření, nebo odminování;

- zjistit možnosti využití ukořistěných zařízení a obnovení jejich činnosti.

Odborný kořistní průzkum by byl zpravidla vyslán do prostorů, v nichž se před-

pokládají nebo byly zjištěny sklady určitého druhu materiálu, určitá výrobní a opravárenská zařízení, nové druhy vojenské techniky apod.

Složení jednotlivých průzkumných skupin by bylo nutno určovat pro každý případ zvlášť, podle úkolů průzkumné skupiny. Do jednotlivých průzkumných skupin pak zařazovat podle potřeby příslušné odborníky, jako např. ženisty, orgány dělostřeleckého vyzbrojování, spojaře, tankisty, chemiky, odborníky — zástupce civilních resortů apod.

Kořistní průzkum zaměřit na ty směry a prostory, ve kterých je možno předpokládat výskyt kořistního materiálu.

Většinou bude nutno stanovit i pořadí naléhavosti zjišťování jednotlivých druhů kořisti. Půjde zejména o ty druhy materiálu, které bude možno v nejbližší době využít bojujícími vojsky jako např. pohonné hmoty, dopravní prostředky, odsunové a vyprošťovací prostředky, opravárenská zařízení apod.

Na základě získaných podkladů a znalostí úkolu je výhodné zpracovat plán kořistního průzkumu, v němž uvést:

- velitele a složení kořistní skupiny;
 - vybavení kořistní skupiny;
 - úkoly průzkumu;
 - pořadí, způsoby a místa pro zaslání hlášení;
 - zahájení a ukončení průzkumu.
- Složení a vybavení průzkumných skupin by mělo být také, aby tyto průzkumné skupiny mohly určit:
- přesné místo kořisti a její přibližné množství podle druhů;
 - cesty příchodu a příjezdu ke zjištěné kořisti a jejich sjízdnost;
 - počet osob a dopravních prostředků potřebných ke shromáždění a odsunu kořisti;
 - stupeň zamoření kořistního materiálu;
 - zaminované kořistní objekty a přístupy k nim;
 - prostory vhodné pro shromáždění kořisti.

Podle druhu zjištěného kořistního materiálu by měla být průzkumná skupina vybavena i potřebnými prostředky k odebrání vzorků a k jejich předání příslušným orgánům k prozkoumání.

Sřezení a shromáždování kořistního materiálu.

Podle hlášení průzkumných jednotek kořistní služby, nebo velitelů jednotek v prvním sledu, popřípadě civilních orgánů, jsou orgány kořistní služby povinny organizovat sřezení zjištěné kořisti.

Pro zjištění kořisti v určitém prostoru (sklady, základny, výrobní závody apod.) by měly být vyslány zároveň s prověřovacími orgány na nezávadnost materiálu i orgány určené k ochraně tohoto materiálu. Silu a složení této jednotky bude nutno určovat případ od případu podle množství a důležitosti materiálu, který má jednotka sřezení.

Snahou velitele kořistní jednotky musí být co nejdříve uvolnit jednotku určenou ke sřezení. Za tím účelem musí úzce spolupracovat s orgány lidové správy, popřípadě s vojenskými veliteli jednotlivých měst a oblastí.

Tyto orgány po projednání s kompetentními funkcionáři kořistní služby přebírají sřezení kořisti až do doby jejího převzetí příslušnými vojenskými orgány.

Kořistní materiál, zajištěný na různých místech v menších množstvích stejného charakteru, je účelné soustředit na jednom místě, na shromáždění kořisti. Na místě nálezů kořistního materiálu je nutno prověřit, zda prostor není zaminován,

nejsou připraveny léčky apod. Teprve po tomto předběžném zjištění průzkumu je možno začít manipulovat s kořistí. Jako shromáždění kořisti je vhodné používat prostorů, ve kterých je možno získaný materiál třídit podle druhů a chránit před nepříznivými vlivy počasí (uvolněné sklady, tovární haly apod.), v blízkosti příslušných a odsunových cest, nebo poblíž železničních stanic.

Za tím účelem musí kořistní jednotky již při průzkumu zjišťovat a vyhodnocovat vhodné prostory pro shromáždování kořisti.

Materiál z jednotlivých prostorů s menším množstvím kořisti do shromáždění kořisti by shromáždily kořistní jednotky vlastními prostředky (dopravní jednotky) s maximálním využitím civilního obyvatelstva jako pracovních skupin.

Ukořistěná těžká bojová technika a materiál by se shromáždila v součinnosti s technickými orgány ve shromážděných vlastních poškozené techniky, s cílem zjednodušení otázky přepravy, sřezení, třídění a odsunu.

K organizovanému soustředění materiálu do shromáždění je výhodné zpracovat plán shromáždění kořisti, v němž uvést přibližné množství kořistního materiálu

(v tunách, kusech apod.), místo, kde se materiál nachází a kde se má shromáždit, síly, prostředky a čas na shromáždění kořisti.

Na shromaždištích by se měl kořistní materiál třídit do skupin:

- bezvadný;
- vyžadující malé (běžné) opravy;
- vyžadující střední nebo velké (generální) opravy;
- určený ke speciální očiště;
- nepoužitelný.

Po roztržení výzbroje a ostatní bojové techniky je nutné určit její stav, další použitelnost a všechny ukořistěný materiál zapisovat do evidence podle použitelnosti a to zvláště:

- ukořistěný nezávadný vojenský materiál;
- ukořistěný materiál zamořený BCHL nebo BRL;
- ukořistěný ostatní materiál.

Za evidenci, střežení a uchování všeho ukořistěného materiálu by měly odpovídat orgány kořistní služby. O stavu by měly předkládat denně hlášení.

Při průzkumu, shromažďování, třídění, ochraně a převážení kořisti je nezbytné dodržovat všechna bezpečnostní opatření stanovená příslušnými nařízeními a směrnicemi pro zacházení s obdobným vlastním materiálem.

Závěr

V Čs. lidové armádě není zatím kořistní služba v celém svém komplexu řešena. Tímto článkem jsem chtěl ukázat na některé nové otázky, které vyvstávají v souvislosti s novými názory na vedení operací.

Kořistní službu nebude možno chápat v soudobé válce jako činnost zabývající se pouze zásobováním vojsk, ale v celém komplexu jako záležitost politického a národohospodářského významu a vzhledem k tomu jí dát i odpovídající vážnost a vytvořit potřebnou organizaci.

Výdej kořistního materiálu do používání vojskům přímo ze shromaždišť, případně ze stálých skladů nepříteli lze předpokládat po důkladném prověření jen u některých druhů materiálu (pohonné hmoty, potraviny, některé druhy pěchotních zbraní a munice, automobily, ženíjní stroje, traktory, vlečná vozidla, atd.). Ostatní kořistní materiál se odsunuje do příslušných skladů vracejícími se automobilními prostředky a železničním transportem.

Ze shromaždišť by se měla odsunovat do příslušných skladů nebo na nejbližší nakládací stanici především použitelná munice, a pohonné hmoty. V dalším pořadí by se odsunoval ostatní upotřebitelný a opravu vyžadující materiál a naposled neupotřebitelný materiál a úlomky kovů.

Pořadí odsunu materiálu národohospodářského charakteru by určovaly orgány pro řízení národního hospodářství.

K usměrnění transportů s ukořistěnou technikou a materiálem do příslušných závodů a skladů, v souladu se situací a potřebami na terorii a ve vojscích ČSLA by bylo výhodné organizovat na rozdělovacích, popřípadě nakládacích stanicích dispečerské skupiny důstojníků — zástupců jednotlivých druhů vojsk.

Tyto dispečerské skupiny by mohly plnit současně obdobné úkoly při odsunech vlastní poškozené techniky.